

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Raszewska

Protokolant: sekr. A. M.

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Bank S.A. we W.

przy udziale J. W., A. W., M. W.

o stwierdzenie nabycia spadku

postanawia:

1. stwierdzić, że spadek po **T. W. z domu M.** córce M. i M. zmarłej dnia 10 października 2012 roku w W., w ostatnim stałym miejscu zamieszkania nabyły na podstawie ustawy i wprost dzieci:

- J. W.,

- U. W.,

- A. W. po 1/3 (jednej trzeciej) części każde z nich;

2. ustalić, iż koszty postępowania sądowego ponoszą zainteresowani w zakresie dotychczas przez siebie wydatkowanym.

Sygn. akt I Ns 1046/17

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. we W. wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej w W. w dniu 10 października 2012 roku T. W., córce M. i M., w ten sposób, iż spadek po w/w spadkodawczyni nabył syn J. W..

Uczestnik postępowania J. W. uznał wniosek.

Wezwany do udziału w sprawie A. W. uznał wniosek.

Wezwany do udziału w sprawie M. W. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

T. W. z domu M. córka M. i M. zmarła w dniu 10 października 2012 roku w W., w ostatnim stałym miejscu zamieszkania. W chwili śmierci była rozwiedziona. Pozostawiła po sobie troje dzieci: J. W., U. W. i A. W.. Innych dzieci przysposobionych, ani pozamałżeńskich spadkodawczyni nie posiadała. (bezsporne)

U. W. zmarła jako panna w dniu 5 stycznia 2013 roku. Pozostawiła po sobie syna M. W. – uczestnika postępowania. (bezsporne).

Nikt ze spadkobierców T. W. nie składał oświadczeń w przedmiocie przyjęcia i odrzucenia spadku. Nikt ze spadkobierców nie zrzekał się dziedziczenia, ani nie został uznany za niegodnego dziedziczenia. Spadkodawczyni testamentu nie zostawiła. Jest to pierwsza sprawa spadkowa po zmarłej T. W.. (bezsporne).

Ustalony w sprawie stan faktyczny jest bezsporny, gdyż został oparty o zgromadzone w sprawie dokumenty, których prawdziwości nikt z zainteresowanych nie zaprzeczył oraz na podstawie zapewnienia spadkowego uczestnika J. W..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało ustalić czy wnioskodawca (...) Bank S.A. we W. ma interes prawny w uzyskaniu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po T. W..

Zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania. (art. 510 § 2 k.p.c.). T. W. była kredytobiorcą wnioskodawcy, na podstawie umowy kredytowej, z której zobowiązanie nie zostało uregulowane przez spadkodawczynię. W świetle powyższego wnioskodawca posiada interes w uzyskaniu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po T. W., celem ustalenia osób które wstąpią w obowiązki zmarłego.

Powołanie do spadku wynika albo z ustawy, albo z testamentu (art. 926 § 1 k.c.), przy czym pierwszeństwo ma zawsze dziedziczenie testamentowe. Ponieważ spadkodawczyni T. W. nie sporządziła testamentu, stwierdzenie nabycia spadku nastąpiło na podstawie przepisów ustawy.

M. G. zmarła w dniu 10 października 2012 roku.

Zgodnie z art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności do spadku powołane są z ustawy dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

W przedmiotowej sprawie spadkodawczyni w chwili śmierci była rozwiedziona. Spadek po T. W. dziedziczą więc w częściach równych po 1/3 części jej dzieci: J. W., A. W. i U. W..

Spadkobierca może bądź spadek przyjąć bez ograniczenia odpowiedzialności za długi, bądź spadek przyjąć z ograniczeniem tej odpowiedzialności bądź też spadek odrzucić. (art. 1012 k.c.) Oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swojego powołania. Brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku. (art. 1015 k.c. w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją kodeksu cywilnego z dnia 20 marca 2015 roku). Natomiast spadkobierca, który spadek odrzucił, zostaje wyłączony od dziedziczenia, tak jakby nie dożył otwarcia spadku. (art. 1020 k.c.).

W przedmiotowej sprawie powołani na podstawie ustawy do spadku spadkobiercy, nie złożyli w ustawowym terminie oświadczeń o odrzuceniu spadku bądź o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia stwierdzając, iż spadkobiercy nabyli spadek na podstawie ustawy wprost.

Sąd zobowiązany jest w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie orzec o jego kosztach. W niniejszej sprawie orzekając o kosztach Sąd miał na uwadze, że w postępowaniu nieprocesowym, odmiennie aniżeli w procesie, obowiązuje zasada wyrażona w treści § 1 art. 520 k.p.c., co do ponoszenia przez każdego uczestnika tego postępowania wszystkich kosztów, jakie związane są z jego udziałem w konkretnej sprawie. Oznacza to, że każdego uczestnika postępowania obciążają koszty dokonanej przez niego czynności oraz czynności podjętej w jego interesie. Od zasady tej, co prawda, ustawodawca dopuszcza wyjątki polegające na rozdzieleniu obowiązku ponoszenia kosztów pomiędzy

poszczególnych uczestników postępowania - § 2 i § 3 art. 520 k.p.c., jednak zachodzi to wówczas, gdy uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub gdy ich interesy są sprzeczne.

Żaden z tych wyjątków nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie. Podkreślić bowiem należy, iż w sprawach o stwierdzenie nabycia spadku, w których zazwyczaj interes wszystkich uczestników jest zbieżny. Oczekują oni bowiem na orzeczenie o stwierdzeniu nabycia spadku, niezależnie od tego, czy sami - i w jakim udziale - dziedziczą spadek. (vide uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19.11.2010r., III CZ 46/10 , OSNC 2011, Nr 7-8, poz.88).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w punkcie 2 postanowienia – na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.